

klære, at han ikke vilde stemme for Nedlæggelsen af Fæstningen eller for Indskrænkning af Tjenestetiden, og det forstaar jeg meget godt, for det er i god Overensstemmelse med, hvad der altid har været Højres Standpunkt, nemlig at de ønske Fæstningen bevaret og en saa lang Tjenestetid som mulig og i det hele taget ønske en saa fyldig Udvidelse af vor Hær og et saa fyldigt Forsvar, som de ere i Stand til at faa. Jeg skal altsaa ikke indlade mig i nogen Diskussion med det ærede Medlem om, hvorvidt dette Standpunkt er rigtigt eller ikke; det er hans og Højres Standpunkt; det er forstaaeligt. Og naar det ærede Medlem saa siger, at Talen om at faa Fred er udelukket, naar man gennemfører disse Forslag, saa forstaar jeg ogsaa det Standpunkt. Jeg forstaar, at det ærede Medlem og hans Partifæller ville gøre, hvad de kunne, for i Løbet af de 12 Aar, der ere til Raadighed, at oparbejde en Stemning, som gør det muligt for dem at bevare den Fæstning, som der her stilles Forslag om at nedlægge til det Tidspunkt. Vi ville ogsaa fra vor Side arbejde for at vinde Stemning og Tilslutning til det, vi anse for det gavnligste for Landet, nemlig fuldstændig Afrustning. Vi kunne altsaa fremtidig mødes, ikke i Fred og Fordragelighed, men i Kamp, hver for sine Ideer. Men det, jeg særlig lagde Mærke til, at det ærede Medlem gjorde sig stor Ulejlighed for at hamre ind i Bevidstheden, var, at det var urigtigt, naar man af politiske Grunde vilde stemme for Befæstningens Nedlæggelse. Og jeg forstaar godt, at det ærede Medlem søger at faa det slaaet fast som urigtigt at tage politiske Hensyn, naar man taler om Forsvarssagen, specielt om Københavns Befæstnings Nedlæggelse. Han søgte ved forskellige Citater at bevise, at den ærede Forsvarsminister paa et tidligere Tidspunkt havde indtaget det Standpunkt, at der ikke burde tages politiske Hensyn, naar der var Tale om Bevillingen til denne Befæstning. Der er nu nogen Forskel paa at bevilge noget til Fæstningen, saa lang Tid den lovlige eksisterer, og paa at tage Bestemmelse om, hvorvidt den skal nedlægges eller fremdeles bevares. Socialdemokratiet saavel som Flertallet af Demokratiet herhjemme have været af den Anskuelse, at Københavns Landbefæstning — og Søbefæstningen for Resten med — er til Skade for vort Land, en Fare for dets Selvstændighed, samt at denne Fæstnings Opretholdelse gør det umuligt at komme nedad med Militærudgifterne. Der-

for have vi altid været Modstandere af Fæstningen og ville altsaa være med til at arbejde paa dens Nedlæggelse baade til Lands og til Vands. Vi ville derfor selvfølgelig støtte ethvert Forslag, der gaar ud paa at gøre det lettere at faa Fæstningen nedlagt, enten det saa er en Part af den eller den hele. Men dersom man ikke tog politiske Hensyn ved Afgørelsen af dette Spørgsmaal, vilde det Standpunkt, Højre indtager, være rigtigt nok, at man ganske rolig kunde vedtage den nuværende Forsvarsordning, saaledes som der er opnaaet Enighed om den mellem de 3 Partier og vel ogsaa i det væsentlige med Tilslutning af det fjerde Parti, Højre, uden nogen Bestemmelse om, at Københavns Befæstning skal nedlægges inden et nærmere fastslaaet Tidspunkt, saa man kunde lade være med at nedlægge den. Men netop fordi der er et politisk Moment at tage i Betragtning ved Spørgsmaalets Afgørelse, bliver det ikke ligegyldigt — og det ved det ærede Medlem meget godt —, om man vedtager at nedlægge Københavns Befæstning, eller man ikke gør det. Bliver det nemlig sat som Betingelse for disse Loves Gennemførelse, og gaar Landstinget ind derpaa, har det dermed givet Afkald paa den Ret, som det ærede Medlem ganske rigtig hævdede, at Landstinget har til at være medbestemmende om, hvorvidt Fæstningen skal nedlægges eller ikke. Er Landstinget først gaaet med til at gennemføre en Lov, der fastsætter, at Fæstningen skal nedlægges om 12 Aar — eller 8 Aar, saaledes som det er vedtaget ved anden Behandling —, er Landstingets Indflydelse paa dette Punkt betydelig reduceret. Saa er nemlig det, der er vedtaget, gældende Lov, og hvis den skal ændres, maa der en Overenskomst til mellem Folketing og Landsting. Det skal der ogsaa nu, hvis man skal ændre det bestaaende, som jo er det, at vi have Fæstningen. Det er altsaa et politisk Moment af allerstørste Betydning. Nu talte det ærede Medlem om, at han yndede Aabenhed i Politik, idet han rettede en Bebrejdelse mod Ministeren for det Standpunkt, han staar paa. Det kan det ærede Medlem efter min Mening absolut ikke gøre. Thi det ærede Medlem er, derom er jeg overbevist, saa politisk træneret gennem mange Aars Deltagelse i Politik, at han meget godt forstaar, at det er af stor Betydning, at der tages politiske Hensyn her, og at det ikke er den rene Tilfældighed, at det er sket.

Naar saa det ærede Medlem vendte sig mod „de 27“ og navnlig mod den højt-